

[Kaj Andresen.]

gående ud på, at der som hidtil skal opkræves en fast årlig præmie for hver person. Endvidere foreslås præmien forhøjet fra 21 kr. 60 øre til 27 kr. 65 øre årlig.

Når man erindrer den ildhu, hvormed de to partier i 1956 gik ind for folkepensionsbidraget på 1 pct., er det svært at se logikken i nu at gå imod en tilsvarende ordning for invalidepensionen. Man siger i bemærkningerne, at man vil bevare det forsikringsmæssige princip, men selv efter en omhyggelig gennemgang af ændringsforslagene er det svært at finde noget mere forsikringsmæssigt heri end i ministerens forslag. En forsikringsordning må vel indebære, at en person, der opfylder visse betingelser, frit kan tegne sig for en ydelse, mod at han betaler en nærmere fastsat præmie, og at undladelse af denne præmiebetaling medfører tabet af retten til ydelse.

Sådan fungerer vist normalt en forsikringsordning, men det er jo ikke det, venstre og de konservative foreslår. De to partier går ind for den øvrige del af lovforslaget og ministerens ændringsforslag, hvorefter enhver dansk statsborger i fremtiden rent automatisk får ret til invalideordningens ydelser. Helbreds-betingelser og værdighedsbetingelser forsvinder med venstres og de konservatives tilslutning. Det forsikringsmæssige princip, hvorefter retten til ydelse bortfalder med undladelse af præmiebetaling, udgår også, så vi i fremtiden undgår begrebet „kronisk syge“. I det af venstre og de konservative stillede ændringsforslag er der heller ikke på dette felt fastholdt noget forsikringsprincip, for man lader blot de ikke betale præmier gå til inkasso hos kommunen. Jeg har altså svært ved at få øje på det forsikringsprincip, man hævder at ville opretholde. Var det ikke mere praktisk rent ud at sige, at der med ændringsforslagene tilstræbes en anden byrdefordeling end i regeringsforslaget? Ministerens forslag sætter bidragsbetalingen i forhold til indkomstens størrelse og fritager de mindste indtægter. Venstre og de konservative foreslår kopskatten med ensartet ydelse bevaret og foreslår endvidere præmien forhøjet fra de nuværende 21 kr. 60 øre til 27 kr. 65 øre. Det vil for en forsørger betyde ca. 55 kr. årlig. Ministerens forslag vil betyde, at en forsørger med en

indkomst på 12 000 kr. skal betale 30 kr., en forsørger med en indkomst på 8 000 kr. 20 kr. og en forsørger med en indkomst på 6 000 kr. 15 kr. årlig. Indtægter under 4 000 kr. fritages for præmie. Det samme gælder ikke-forsørgere med under 2 500 kr. i indtægt. I sammenligning hermed skal efter venstres og de konservatives ændringsforslag alle — også de små indkomster, som dog nu er fritaget for skatter til stat og kommune — betale en årlig præmie på 27 eller 55 kr. At få disse mange præmiebetalere med til at bære udgifterne må vel være det egentlige formål med de 2 partiers ændringsforslag, og for dette formål ofrer man gerne et andet princip, princippet om mindre administration og billigere administration. Den foreslåede præmieforhøjelse vil nemlig betyde en udgift for det offentlige på 3 mill. kr. årlig, idet man foreslår, at sygekasserne skal have 5 pct. for opkrævningen. Igen må man undres over mangelen på logik i en politik, som på den ene side, hvor det drejer sig om statens tilskud til en skolebespisning, der er en hjælp til børnerige familier, finder det stærkt påkrævet at spare 3-4 mill. kr.; men som på den anden side, hvor det drejer sig om at sikre opkrævning af et ensartet præmiebeløb af alle uden hensyn til indkomst, anser 3 mill. kr. for småpenge. Nå, men mangler der konsekvens i det, er hensigten i de 2 forslag jo i hvert fald den samme.

Jeg skal anbefale at stemme imod ændringsforslagene fra venstre og de konservative under nr. 10, 11 og 25.

De af ministeren foreslåede ændringer betyder et betydeligt fremskridt; de vil give en væsentlig forenkling. Der er vigtige forbedringer i form af automatisk invalideordning uden helbreds-betingelser; der er nye og højere ydelser, navnlig for de svært invaliderede, bistands- og plejetillæg, forhøjet invaliditetstillæg og den nye invaliditetsydelse.

Jeg anbefaler at stemme for lovforslaget med ministerens ændringsforslag.

Søren Andersen: Allerede ved første behandling af lovforslaget udtalte jeg som partiets ordfører velvilje over for de foreslåede forbedringer af invalidernes kår, og jeg skal ikke gå i detaljer med at omtale de mange reguleringer af bestående ydelser og tillæg.